

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 140 Din 02.03.2022

Dosar nr.: 59/2021

Petiția nr.: 298/15.01.2021

Petent:

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: emiterea de către C.N.C.D. a unei hotărâri similare Hotărârii CNCD nr. 688 din 09.10.2019, prin care să se constate, în ceea ce îl privește pe petent, tratamentul discriminatoriu instituit prin O.U.G. nr. 53/2018 pentru completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, legat de acordarea gradului profesional în raport cu vechimea realizată în structurile Ministerului Afacerilor Interne

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

Ministerul Afacerilor Interne, cu sediu în municipiul București, Piața Revoluției 1A, sector 1 și adresă de e-mail: mai@mai.gov.ro

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 298/17.03.2021 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 2085/17.03.2021 a fost citată partea reclamată, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 20.04.2021, ora 11.45. De asemenea, s-a adus la cunoștința petentului excepția de necompetență materială a Consiliului, invocată din oficiu, raportat la obiectul plângerii.

5. Citația nr. 298/17.03.2021 adresată petentului a fost transmisă cu poșta română, cu formular de confirmare de primire. Având în vedere plicul a returnat la sediul instituției cu specificația „Destinatar necunoscut la adresa indicată”, citația nr. 298/17.03.2021 a fost transmisă prin intermediul poștei electronice, pe adresa

petentului. Citația nr. 2085/17.03.2021 adresată părții reclamate a fost transmisă cu poșta militară.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. În cadrul ședinței de audieri online părțile au fost absente.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 3039/20.04.2021 partea reclamată a depus un punct de vedere (care a fost transmis petentului prin adresa nr. 4408/10.06.2021).

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 4408/10.06.2021 s-a comunicat părților posibilitatea de a formula concluzii scrise raportat la aspectele invocate pe parcursul soluționării sesizării.

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 4970/01.07.2021 partea reclamată a comunicat că își menține punctul de vedere transmis anterior.

11. Prin intermediul poștei electronice (e-mail înregistrat sub nr. 6129/13.08.2021) petentul a transmis concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

12. Prin petiția înregistrată sub nr. 298/15.01.2021, petentul solicită CNCD emiterea unei hotărâri similare Hotărârii nr. 688 din 09.10.2019 (având ca obiect „*prin modificările aduse de O.U.G. nr. 53/2018 asupra Legii nr. 360/2002 privind statutul polițistului se produc efecte discriminatorii la acordarea gradului profesional în funcție de vechimea în structurile ministerului*”), hotărâre care să-i fie opozabilă având în vedere faptul că, începând cu data de 01.06.2016, acesta a trecut în corpul ofițerilor de poliție, dobândind gradul profesional de subinspector de poliție.

13. Petentul precizează faptul că, până la momentul prezentei sesizări, nu a fost eliminată situația de discriminare sus-menționată întrucât inițiativa legislativă privind completarea Legii nr. 360/2002 a fost clasată în Camera Senatului.

14. În opinia petentului, o modalitate echitabilă de soluționarea a acestei spețe ar trebui să provină de la Ministerul Afacerilor Interne, prin inițierea unui modificări legislative prin ordonanță de urgență (având în vedere că discriminarea a apărut în același mod), însă instituția dă dovadă de lipsă de reacție în stingerea conflictului.

15. Petentul arată că în data de 23.01.2021 Ministerul Afacerilor Interne organizează noi concursuri în vederea trecerii în corpul ofițerilor de poliție, ocazie cu care, cei declarați admiși, dacă au vechime în sistem de 10 ani, vor dobândi gradul profesional de inspector principal de poliție, grad pe care petentul îl va dobândi la termen, tocmai în martie 2023.

16. Petentul susține că nu resimte respectarea prevederilor art. 4 alin. (4) din H.G. nr. 991/2005 pentru aprobarea Codului de etică și deontologie al polițistului („*în cadrul poliției se asigură dezvoltarea unui mediu organizațional bazat pe conștiință, integritate profesională, nediscriminare, comunicare, transparentă, prevenirea și combaterea corupției la toate nivelurile ierarhice*”) întrucât în mediul în care își desfășoară activitatea se crează un tratament diferențiat între cei care au intrat în corpul ofițerilor anterior O.U.G. nr. 53/2018 în raport cu cei care beneficiază de modificările

legislative aduse de O.U.G. nr. 53/2018, stare de fapt și de drept care îi îngrădește dreptul în evoluția în carieră, acumulând frustrări care îi afectează sănătatea.

17. În final petentul solicită comunicarea actelor de procedură și a hotărârii CNCD în format **exclusiv** electronic, la adresa de e-mail georgepop85@yahoo.com.

18. Prin adresa înregistrată sub nr. 6129/13.08.2021 petentul susține că prin punctul de vedere depus la dosarul cauzei, reprezentanții Ministerului Afacerilor Interne contrazic argumentele Consiliului din Hotărârea CNCD nr. 688/09.10.2019.

19. De asemenea, petentul susține că este de acord cu opinia exprimată de către CNCD în situația similară a colegilor care au petiționat în anul 2019, CNCD fiind un organ specializat al statului pe aceasta problematică.

Sușinerile părții reclamate

20. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 3039/20.04.2021 partea reclamată invocă excepția tardivității introducerii petiției, având în vedere că petentul putea să ia cunoștință de pretensele fapte de discriminare la data de 02.07.2018 (data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 53/2018), iar sesizarea a fost introdusă la data de 15.01.2021.

21. De asemenea, partea reclamată invocă excepția de necompetență a C.N.C.D., întrucât prin situația sesizată se solicită acordarea gradului profesional în raport cu vechimea realizată în structurile Ministerului Afacerilor Interne, aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea actelor normative, atribute ce intră în competența instanțelor judecătorești. În continuare, partea reclamată precizează că o analiză raportată la compatibilitatea actelor normative cu normele legale referitoare la discriminare sau la egalitatea în drepturi excede competenței C.N.C.D., având în vedere organizarea statului potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.

22. Corelativ obiectului petiției și raportat la potențiala discriminare instituită, în opinia petenților, prin existența și aplicarea actelor normative la nivel de lege referitoare la stabilirea modalității de acordare a gradelor profesionale, partea reclamată arată că, în jurisprudența sa, C.N.C.D. a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin acte normative, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii, ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane.

23. Partea reclamată susține că, prin Decizia nr. 997/2008, Curtea Constituțională a României a statuat că în măsura în care s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege și chiar aplicarea prin analogie a altor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre, pe de o parte, prevederile unei legi

sau ordonanțe și, pe de altă parte, dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 din Constituția României, care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

24. În continuare, partea reclamată evidențiază inclusiv poziția constantă a C.N.C.D. cu privire la petiții prin care au fost sesizate potențiale situații discriminatorii rezultate din aplicarea și interpretarea dispozițiilor legale, împrejurare în care Colegiul Director a manifestat în mod evident poziția de a nu se pronunța, invocând faptul că demersul reprezintă un atribut legal și exclusiv al instanțelor de judecată.

25. Pe fond, partea reclamată susține că gradul profesional de ofițer s-a acordat potrivit cadrului normativ în vigoare în perioada de referință, respectiv Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a O.U.G. nr. 53/2018.

26. Având în vedere principiul neretroactivității legii, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituția României („*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”), partea reclamată susține că dispozițiile art. 21 alin. (5) din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi aplicate decât începând cu data intrării în vigoare a normei juridice, respectiv data de 02.07.2018. În același sens partea reclamată indică dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil („*Legea civilă este aplicabilă cât timp este în vigoare. Aceasta nu are putere retroactivă.*”) și alin. (2) și alin. (5) al art. 6 din actul normativ citat anterior („*actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor*”, „*Dispozițiile legii noi se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare*”). De asemenea, partea reclamată indică prevederile art. 11 alin. (2) din O.U.G. nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, potrivit căroră „*Prevederile Legii nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor prevăzute la art. 15, art. 2746, art. 28 și art. 583, nu se aplică situațiilor juridice născute și nefinalizate anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență*”.

27. Ținând cont de faptul că participarea polițistului la concurs a avut loc anterior intrării în vigoare a O.U.G. nr. 53/2018, partea reclamată susține că nu poate fi avută în vedere o altă modalitate de acordare a gradului profesional decât cea reglementată de actele normative în vigoare la momentul respectiv; acest aspect reiese inclusiv din prevederile art. 11 alin. (3) din O.U.G. nr. 53/2018, care prevede că „*în cazul concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante, organizate anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență cu aplicarea art. 9 alin. (2) din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, acordarea gradelor profesionale se face potrivit reglementărilor în vigoare la data demarării acestora, cu excepția celor prevăzute la alin. (2)*”.

28. Din considerentele prezentate, partea reclamată susține că nu poate fi reținută o posibilă situație discriminatorie pentru polițistii care, la momentul trecerii în corpul ofițerilor (agenți de poliție care au promovat concursul de trecere în corpul

ofițerilor de poliție), au obținut grade profesionale fără valorificarea vechimii anterioare în structurile Ministerului Afacerilor Interne, o astfel de măsură nefiind reglementată la momentul acordării acestora.

29. Pe fond, partea reclamată susține că trebuie analizate elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

30. Partea reclamată arată că nu se poate reține întrunirea elementului de analogie sau de comparabilitate între cele două categorii de persoane identificate (agenți de poliție care a promovat concursul de trecere în corpul ofițerilor de poliție anterior intrării în vigoare a O.U.G. nr. 53/2018 și cei care au promovat concursul după această dată).

31. De asemenea, partea reclamată arată că în cazul de față există un tratament diferențiat între personalul (agenți de poliție) care a promovat concursul de trecere în corpul ofițerilor de poliție anterior intrării în vigoare a O.U.G. nr. 53/2018 și cel care a promovat concursul după această dată.

32. În continuare, partea reclamată susține că nu a fost identificat, în concret, potențialul criteriu de discriminare pe baza căruia s-ar supune persoanele vizate ori alte persoane unui tratament diferențiat care să genereze o eventuală răspundere pentru încălcarea principiului egalității/nediscriminării. Aplicarea, în timp, a normelor corespunzătoare fiecărui tip de regim juridic sub care s-a desfășurat activitatea nu poate constitui un criteriu de discriminare.

33. În ceea ce privește justificarea obiectivă, partea reclamată precizează că modificările aduse Legii nr. 360/2002 în materia trecerii agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție au fost justificate de legiuitor prin deficitul major de personal cu care se confrunta M.A.I. (la momentul respectiv - anul 2018), urmărindu-se astfel eliminarea riscului existent la adresa măsurilor de acoperire a deficitului; totodată, s-a apreciat că evoluția societății și dinamica unor activități a necesitat flexibilizarea și descentralizarea mecanismului de acordare a gradelor profesionale pentru polițiști, mai ales că acesta constituie o referință pentru stabilirea unor competențe administrative în diferite domenii de activitate.

34. Ținând cont de aspectele prezentate anterior, partea reclamată susține că rezultă în mod clar că, în acest caz, nu se urmărește afectarea unui anumit drept care ar putea fi invocat de petent, măsurile prevăzute de actele normative succesive în materie de acordare a gradelor profesionale vizând toate persoanele care s-au încadrat într-o anumită categorie.

35. Față de normele legale învederate și aspectele expuse în cuprinsul prezentei adrese, prin raportare la petiția formulată, Ministerul Afacerilor Interne apreciază demersul promovat de către petent în fața C.N.C.D. ca neîntemeiat și lipsit de o justificare obiectivă, în raport de un eventual fapt de discriminare.

36. Prin Adresa înregistrată sub nr. 5286/14.07.2021, partea reclamată precizează că își menține poziția precizată prin punctul de vedere transmis anterior la dosarul cauzei.

III. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

37. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

➤ **Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicat în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008:**

- art. 28: „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”
- art. 29: „Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.”
- art. 30: „(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.”
- art. 31: „(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.”
- art. 32: „Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”
- art. 63: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”, pronunțându-se cu prioritate asupra excepției.”

➤ **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată:**

- art. 2 alin. (1): „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.
- art. 18, alin. (1): „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.”
- art. 20 alin. (6): “Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.”

- art. 26. alin. (1): „*Contravențiunile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.*”

➤ **Constituția României, revizuită:**

- art. 1 alin. (3) - Statul român: „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*”
- art. 15 alin. (1) – Universalitatea: „*Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.*”
- art. 16: “(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)*”
- art. 20 - Tratatul internațional privind drepturile omului: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.*”

IV. Principii de analiză. Motivele de fapt și de drept

O.G. nr. 137/2000, prin art. 2 alin. 1, definește discriminarea prin următoarele: „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.

CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva

Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

În orice caz supus analizei Colegiului director în ceea ce privește posibila încălcare a principiului egalității, acesta analizează dacă în cazul semnalat se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.

Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

38. În fapt, Colegiul director constată că petentul reclamă faptul că, prin modificările aduse de O.U.G. nr. 53/2018 asupra Legii 360/2002 privind statutul polițistului, se produc efecte discriminatorii la acordarea gradului profesional în funcție de vechimea în structurile ministerului, între cei care intră în corpul ofițerilor conform noilor prevederi și cei care deja sunt încadrați în corpul ofițerilor, înainte de intrarea în vigoare a modificărilor.

39. În drept, Colegiul director se raportează la motivarea Hotărârii nr. 688/09.10.2019, reținând necompetența instituției C.N.C.D. și admitând, ca urmare, excepția de necompetență, invocată din oficiu.

40. Astfel, Colegiul director reține că o eventuală constatare a unei fapte de

discriminare ar afecta norme juridice cu caracter de lege, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008. Consiliul va emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale stabilește următoarele: *„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării» iar, potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]». Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art. 19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce interesează aici sunt*

efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării. Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000. Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

41. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul director nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere de specialitate, conform prevederilor art. 18 alin. 1 al O.G. nr. 137/2000.

Colegiul director opinează că ne aflăm în prezența încălcării principiului plății egale pentru muncă de valoare egală, parte a dreptului la nediscriminare prevăzut art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 în Constituția României. Dreptul la muncă cuprinde principiul plății egale pentru muncă de valoare egală. Valorificarea vechimii din structurile M.A.I. la intrarea în corpul ofițerilor, odată cu modificările statutului polițistului, din anul 2018, produce diferențieri între persoanele aflate în situații similare, chiar identice. În analiza obiectului prezentat în speța de față, Colegiul director constată că justificarea obiectivă a modificărilor aduse Statutului polițistului este aceea de a recompensa polițiștii care au avut raporturi de serviciu cu reclamata, anterior neexistând această posibilitate, de valorificare a vechimii realizată în profesie, indiferent de activitatea prestată. De aici, Colegiul director constată că modificările aduse au efecte discriminatorii în sistem, creând un tratament diferențiat pentru situații comparabile, persoane care acced la corpul ofițerilor, încadrate înainte sau după intrarea în vigoare a prevederilor

legale. Criteriul introdus este inegal, discriminatoriu, dezavantajând ofițerii care au fost încadrați înainte de modificările legislative, nerespectând egalitatea în activitatea economică și în materie de angajare și profesie. Subsecvent, efectele discriminatorii se produc asupra drepturilor economice, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă. Deși în esență se află în situații comparabile, analogice, prin introducerea modificărilor prevederilor legale, cei încadrați anterior sunt dezavantajați atât în obținerea drepturilor salariale cât și la momentul promovării în gradul profesional din structurile Ministerul Afacerilor de Interne.

Astfel, Colegiul director recomandă ca, pe viitor, să se mențină recunoașterea criteriilor de performanță, de recunoaștere a meritelor și valorificarea vechimii dar să se corecteze diferențierea discriminatorie.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se menține soluția din Hotărârea nr. 688/2019 emisă de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (se admite excepția necompetenței materiale a CNCD și se emite un punct de vedere de specialitate);
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ, potrivit *O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare* cu modificările și completările ulterioare, republicată și *Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ*.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 02.03.2022 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru(online), HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN –

Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru(online), OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru(online)

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Redactată și motivată C.O./S.M.D.

Data redactării: 21.09.2022

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu

